

[Økonomiministeren]

holdes inden for en ramme på omkring 6 pct. i den kommende ni måneders periode.

Hvis væksten for det enkelte pengeinstitut eller for systemet som helhed kommer til at overstige disse rammer, vil man stramme lånebetingelserne i Nationalbanken, og hvis dette ikke er nok, kan det blive nødvendigt at genindføre absolutte grænser for udlånsaktiviteten, dog ikke målt ved kredittilsagn som under det nu suspenderede udlånsloft, men ved loft over de faktiske udlån. Det er altså derfor hensigten med suspensionen at give et friere spillerum for markedskræfterne.

For en ordens skyld vil jeg afslutningsvis tilføje, at lofterne for obligationsudstedelsen i almindelighed inden for realkreditområdet er ophævet for længe siden med undtagelse af en overgrænse for realkreditinstitutternes udlån til låneformål, der ikke har tilknytning til investering i forbedring eller vedligeholdelse af boliger. Loftet for en sådan almindelig optagning er blevet fastsat til 550 mill. kr. i kontantprovenu svarende til provenuet af ca. 700 mill. kr. i 12 pct.s obligationer. Det indebærer i realiteten en forøgelse af lånemulighederne, fordi der inden for den tidligere kvota, der var af samme størrelsesorden, skulle rummes lån til mindre ombygnings- og vedligeholdelsesarbejder, som nu er blevet undtaget fra loftet.

Hovedsigtet med aftalerne med realkreditinstitutterne – og det gælder også aftalerne med livsforsikringsselskaberne og pensionskasserne – er således fortsat at tilgodese investerings- og forbedringsaktiviteter samt ejerskiftefinansiering, mens lån til forbrugsformål er begrænsede. Det hovedkriterium må anses for en naturlig fortsættelse af linjen i den økonomiske politik.

Kelm-Hansen (S):

Umiddelbart kunne man have forventet, at fremskridtspartiet havde taget sit beslutningsforslag om afskaffelse af låneloftet tilbage. Som alle vil vide – i hvert fald vil man vide det efter økonomiministerens redegørelse her – er Nationalbanken blevet enig med pengeinstitutterne om at suspendere låneloftet, bl. a. fordi det ikke blev udnyttet i den øjeblikkelige situation og der derfor ikke var nogen direkte risiko for en udlåns eksplosion.

Hvad derfor de mere principielle synspunkter vedrørende nødvendigheden af et

låneloft angår, skal jeg her i dag ikke spille tingets tid, men henvise til de bemærkninger, som økonomiministeren netop har gjort, og i øvrigt til de synspunkter, som socialdemokratiets ordførere ved tidligere lejligheder har fremført, når vi har behandlet det samme forslag fra fremskridtspartiet.

Fogh Rasmussen (V):

Som på de fleste andre områder har udviklingen også på dette område overhalet fremskridtspartiet. Det udlånsloft, som fremskridtspartiet her har fremsat forslag om at afskaffe, er allerede blevet suspenderet, og som hr. Kelm-Hansen var inde på, kunne man med rette have forventet, at fremskridtspartiet derfor havde taget sit forslag tilbage og sparet folketinget for den foreliggende behandling.

Jeg vil imidlertid benytte anledningen til i forlængelse af økonomiministerens betragtninger at sige, at vi i venstre hilser det med tilfredshed, at udlånsloftet er blevet suspenderet. Vi har altid været af den opfattelse, at dette udlånsloft har virket forvridende på konkurrencen inden for pengeinstitutsektoren, og efterhånden var det også blevet så udhulet, at det slet ikke tjente sit oprindelige formål.

Nu kan man selvfølgelig spørge, hvor stærk en lettelse den gennemførte suspension egentlig betyder for pengeinstitutterne. Vi har hørt nationalbankdirektøren udtale – og det har økonomiministeren gentaget her i dag – at det ikke er målsætningen om en stram pengepolitik, der er blevet ændret, men kun midlerne. Vi er også klar over, at de begrænsninger, der nu lægges på pengeinstitutternes udlånsmuligheder, er begrænsninger på de faktiske udlån, hvor de tidligere begrænsninger var begrænsninger på udlånstilsgagnene, og alene dette muliggør jo en noget strammere styring end den, der tidligere har været. Men det er klart, at der ligger en stor fordel i, at man nu ophæver de stærkt individuelle lånelofter for de enkelte pengeinstitutter, der har medført en alt, alt for skarp markedsdeling. Der er nu lagt op til en lidt friere konkurrence mellem pengeinstitutterne, hvor bl. a. en forøgelse af indlånene kan give basis for en forøgelse af udlånene, og det hilser vi med tilfredshed.